

Høringsnotat

J.nr.: 2009-20-2301-00192/JANT/CHSTKO
28.09.2009

Notat om høringssvar i forbindelse med udkast til forslag til lov om ændring af lov om dyrlæger og lov om hold af dyr (Konsekvenser af veterinærforslag, lovovervågning m.v.)

Udkast til forslag til lov om ændring af lov om dyrlæger og lov om hold af dyr (Konsekvenser af veterinærforslag, lovovervågning m.v.) har været i offentlig høring i perioden fra den 25. september til den 20. oktober 2009. Endvidere har forslaget været i høring i Grønlands Selvstyre.

I det følgende gives et resumé af de indkomne høringssvar. Bemærkningerne til høringssvarene er anført med kursiv.

Der er modtaget høringssvar fra:

Integrationsministeriet, Beskæftigelsesministeriet, Grønlands Selvstyre, Rigsadvokaten, Veterinærinstituttet ved Danmarks Tekniske Universitet, Den Danske Dyrlægeforening, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Skat, Landbrug og Fødevarer, Datatilsynet, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Undervisningsministeriet, Danske Advokater og Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

Af de ovenfor nævnte har Integrationsministeriet, Beskæftigelsesministeriet, Grønlands Selvstyre, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Undervisningsministeriet, og Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse anført, at de ikke har bemærkninger til forslaget. Høringssvarene fra Rigsadvokaten, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Skat samt Datatilsynet er alle indarbejdet som en del af den lovtekniske behandling.

Generelle bemærkninger

Veterinærinstituttet konstaterer ”med tilfredshed”, at det ud fra bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at indgåede aftaler for alle typer af sundhedsrådgivning registreres i medicinregistret Vetstat¹.

Den Danske Dyrlægeforening (DDD) finder overordnet, at udmøntningen af veterinærforliget vil føre til mindre dyrevelfærd, mere medicinforbrug (med risiko for resistensudvikling) og ringere fødevarer sikkerhed.

Landbrug og Fødevarer finder forslaget om obligatorisk sundhedsrådgivning i større svine- og kvægbestætninger unødvendigt i lyset af de øvrige principielle ændringer, som foreslås, og som organisationen støtter (herunder at det er den enkelte landmand, som har ansvaret for at sikre dyresundhed og dyrevelfærd, og at kontrollen i langt højere grad bliver risikobaseret).

Bemærkninger til de enkelte høringssvar

De specifikke indvendinger i høringssvaret fra Veterinærinstituttet og bemærkninger hertil

Veterinærinstituttet ved Danmarks Tekniske Universitet har i sit høringssvar anført, at der i teksten konsekvent anvendes betegnelsen "besætning", hvor den rette betegnelse burde være ejendom, f.eks. i forbindelse med antal sundhedsrådgivningsaftaler.

Fødevarerministeriet er ikke enig heri og har opretholdt formuleringen. Det skyldes, at begrebet "besætning" anvendes konsekvent i tilknytning til lov om hold af dyr.

Endvidere anfører Veterinærinstituttet i høringssvaret, at det er en misforståelse, at Plantedirektoratet skulle have data vedrørende omsætningen af foderlægemidler. Disse data findes hverken i Plantedirektoratet eller Lægemiddelstyrelsen, men ifølge Veterinærinstituttet oplysninger kun i Vetstat.

Fødevarerministeriet er enig heri og har ændret i lovforslagets bemærkninger sådan, at de nu er i overensstemmelse med det af Veterinærinstituttet anførte.

De specifikke indvendinger i høringssvaret fra Den Danske Dyrlægeforening og bemærkninger hertil

Den Danske Dyrlægeforening har i et omfattende høringssvar anført følgende konkrete bemærkninger til lovforslaget:

Side 6

¹ Efter lovforslaget blev sendt i høring er der imidlertid i Fødevarerstyrelsen truffet principbeslutning om, at det vil være mere hensigtsmæssigt og økonomisk fordelagtigt at registrere de indgåede aftaler om sundhedsrådgivningsaftaler i Dyrlægeregisteret Vetreg. Oplysninger herfra vil imidlertid kunne stilles til rådighed for Veterinærinstituttet, hvis der måtte blive ønske herom.

Afsnit 2: ”... større kvæg- og svinebesætninger med henblik på at styrke det forebyggende arbejde...”

Den Danske Dyrlægeforening finder ikke, at store besætninger automatisk er lig dårlig dyrevelfærd. Udvælgelsen af besætninger skal baseres på en faglig vurdering, ”en intelligent risikobaseret model”.

Fødevareministeriet er enig i, at store besætninger ikke automatiske medfører dårlig dyrevelfærd. Hensigten med forslaget er imidlertid, at så mange dyr som muligt bliver omfattet af obligatorisk sundhedsrådgivning. Den foreslåede måde indebærer, at ca. 80% af de større kvæg- og svinebesætninger bliver omfattet af obligatorisk sundhedsrådgivning. Dette vurderer Fødevareministeriet vil styrke det forebyggende arbejde.

Afsnit 2: ”... at der ikke sker en ændring i resistensudvikling...”

Betyder ændring forringelse – eller kan en ”omfordeling af det eksisterende resistensmønster” vurderes som uændret?

Fødevareministeriet kan oplyse, at den anvendte formulering tager sigte på, at der ikke må ske en øget resistensudvikling som følge af antibiotikaforbruget.

Afsnit 3: ”... en dyrlæge kan ordinere eller udlevere lægemidler til kvægbesætninger til behandling af kvier, indtil disse har kælvet...”

Dette betyder en fritagelse af kalve fra kravet omkring diagnose på enkeltdyr – flokbehandling tilladt under bestemte betingelser. Det vil sige en udvidelse til at være "den ikke malkende ko" - gruppen er nu defineret med afsæt i "ikke malkeren" frem for hensyn til en mindre gruppe behandlingskrævende kalve?

Fødevareministeriet er enig i, at det er lovforslagets intention, og anser det for en administrativ lettelse uden risiko for øget antibiotikaforbrug.

Side 7

Afsnit 4: ”... indebærer den økonomiske fordel for besætningsejeren, -...”

Dette er en ensidig opfattelse af omkostningerne forbundet med medicinbehandling.

Som anført i pkt. 2.1 i de generelle bemærkninger til lovforslaget er det Fødevareministeriets opfattelse, at en sundhedsrådgivningsaftale indebærer den økonomiske fordel for besætningsejeren, at denne selv med visse væsentlige begrænsninger kan behandle med medicin. Til gengæld sikres regelmæssige dyrlægebesøg og en række registreringer, hvilket indebærer et fokus på det forebyggende arbejde og dermed en forbedring af den sundhedsmæssige overvågning af besætningerne.

Side 8

Afsnit 1: ”... Fødevarestyrelsens database”

Det bør præciseres hvilken database der omtales.

Fødevareministeriet er enig heri. Da den forudsatte database ikke er etableret endnu, er bemærkningerne til lovforslaget korrigeret således, at der i stedet henvises til en eventuel fremtidig database.

Afsnit 6: ” En gang årligt skal der udarbejdes en statusrapport...”

Den Danske Dyrlægeforening har tidligere foreslået kvartalsrapporter og indsendt udkast til indholdet af disse på svineområdet.

Det er Fødevareministeriets vurdering, at det vil være fuld tilstrækkeligt med en årlig statusrapport.

Side 10

Afsnit 1: "3.413"

Det korrekte tal er 3416 (639+2777)

Dette er korrekt. Totalen er i overensstemmelse hermed korrigeret til 3.413 i bemærkningerne til lovforslaget.

Afsnit 2: "- indføres obligatoriske sundhedsrådgivningsaftaler for større svine – og kvægbesætninger,"

Den Danske Dyrlægeforening finder ikke, at store besætninger automatisk er lig dårlig dyrevelfærd. Udvælgelsen af besætninger skal baseres på en faglig vurdering, "en intelligent risikobaseret model"

Som nævnt ovenfor er Fødevareministeriet enig i, at store besætninger ikke automatisk medfører dårlig dyrevelfærd. Hensigten med forslaget er imidlertid, at så mange dyr som muligt bliver omfattet af obligatorisk sundhedsrådgivning. Den foreslåede måde indebærer, at ca. 80% af de større kvæg- og svinebesætninger bliver omfattet af obligatorisk sundhedsrådgivning. Dette vurderer Fødevareministeriet vil styrke det forebyggende arbejde.

Afsnit 7: "... grundlæggende princip om, at rådgivningsindsatsen i kvæg- og svinebesætninger styrkes.."

Der er ikke tale om øget rådgivningsindsats i de besætninger, der allerede har en rådgivningsaftale, og kategoriseres i GLP – tværtimod.

Fødevareministeriet vurderer, at den samlede rådgivningsindsats i kvæg- og svinebesætningerne styrkes som følge af lovforslaget. Det er imidlertid korrekt, at besætninger med god dyrevelfærd og godt sundhedsniveau, og som indplaceres i "God Landmandspraksis" har mindre behov for sundhedsrådgivning end mindre veldrevne besætninger.

Afsnit 7: " Det forventes på baggrund af den øgede rådgivningsindsats, at såvel dyrevelfærd som husdyrsundhed styrkes betydeligt, uden at fødevarerensikkerheden – herunder resistensudviklingen - påvirkes negativt"

Den Danske Dyrlægeforening frygter, at en øget liberalisering medfører en stigning i medicinforbruget og dermed øget pres på resistensudviklingen.

Fødevareministeriet deler ikke denne frygt, men vurderer samlet set, at den øgede rådgivningsindsats, som lovforslaget indebærer, vil medføre, at såvel dyrevelfærd som husdyrsundhed styrkes betydeligt, uden at fødevarerensikkerheden – herunder resistensudviklingen - påvirkes negativt.

Side 11

Afsnit 1: "... central overvågning af velfærdsparametre..."

Den Danske Dyrlægeforening finder de foreslåede velfærdsparametre meget "grovmaskede" uden at de reelt kan anvendes til at vurdere dyrevelfærd og – sundhed.

Fødevareministeriet er ikke enig i heri.

Afsnit 3: ”... omfatte knap 4.800...”

Ifølge ovennævnte opgørelse er der for øjeblikket 7.050 svinebesætninger og 3.416 kvægbesætninger, det vil sige 10.466 besætninger med sundhedsrådgivningsaftaler. Det nye mål med 4800 OSR aftaler virker ikke ambitiøst og kan vel ikke betegnes som en indsats for at øge velfærden betydeligt i henhold til veterinærforligets overordnede målsætning.

Fødevareministeriet kan oplyse, at der ud over de nævnte 4.800 obligatoriske sundhedsrådgivningsaftaler forventes, at et betydeligt antal besætninger vil indgå sundhedsrådgivningsaftaler på frivilligt grundlag.

Side 12

Afsnit 1: ”Alle besætninger starter som udgangspunkt i kategorien ”Tilfredsstillende Landmandspraksis”...

Den Danske Dyrlægeforening finder, at besætningernes aktuelle og dokumenterede sundheds- og velfærdsstatus burde være udgangspunkt for rubricering – så der ikke sker en ”forhåndsgodkendelse” i TLG, som vil favorisere besætninger med dårlig sundheds- og velfærdsstatus.

Fødevareministeriet kan oplyse, at der ikke findes offentligt tilgængelige registre over aktuel og dokumenteret sundheds- og velfærdsstatus for kvæg- og svinebesætninger. Derfor er det i dag kun muligt at indplacere besætningerne i en gennemsnitlig sundheds- og velfærdsstatus.

Afsnit 1: ”... kan opnås på baggrund af en erklæring fra den rådgivende dyrlæge.”
Det bør specificeres, hvad denne erklæring skal omfatte.

Fødevareministeriet kan oplyse, at dette vil komme til at fremgå af de bekendtgørelser om sundhedsrådgivning, som skal udmønte intentionerne med veterinærforliget.

Afsnit 3: ”... at dyrlægen aflægger mindst 6 – 12 rådgivningsbesøg...”

Den store fokus på minimumskravet til antallet af dyrlægebesøg bidrager til at disse ses som en straf. Fokus burde være den faglige substans.

Fødevareministeriets minimumskrav for antallet af rådgivningsbesøg afspejler det rådgivningsbehov, som de enkelte typer af besætninger efter styrelsens vurdering måtte have. Derfor er det ikke en ”straf”, men en vurdering af behov for den rådgivning, der er nødvendig for den enkelte besætning med henblik på at højne dyresundhed og dyrevelfærd.

Afsnit 4: ”... mulighed for indgivelse af børstave..”
Under hvilke betingelser?

Fødevareministeriet kan oplyse, at børstave indeholdende antibiotika vil blive omfattet af de generelle regler om landmænds ret til at behandle deres dyr med antibiotika.

Afsnit 4: ”... mindst 12 – 52 afhængig af besætningsstørrelse...”

Dette betyder, at der kan finde en liberalisering af medicinering sted med kun et månedligt besøg.

Fødevareministeriet kan oplyse, at de anførte minimumskrav for antal rådgivningsbesøg i en kvægbesætning i tilvalgsmodul 2 afspejler det rådgivningsbehov, som en besætning vurderes at have, hvis den rubriceres i kategorien "God Landmandspraksis" med god kontrol med både dyresundhed og dyrevelfærd.

Afsnit 5: "... at indholdet i modul 2 er så attraktivt..."

Hvilket modul 2 indhold henvises der til, siden man forventer, at op mod 80 % af større besætninger vil tilslutte sig?

Fødevareministeriet kan oplyse, at modul 2 lægger op til større fokus på dyrlægens rådgivning og dermed forebyggende indsats og mindre vægt på dyrlægens akutte behandling af syge dyr. Denne større forebyggende indsats vurderer Fødevareministeriet som attraktiv for langt de fleste kvægholdere.

Afsnit 9: "... et øget antal af nødvendige sundhedsrådgivningsbesøg..."

Dette er ikke et øget antal rådgivningsbesøg ift. besætninger med NySr. Så samlet set er det en forringelse af rådgivningsindsatsen.

Fødevareministeriet vurderer samlet set, at rådgivningsindsatsen for så vidt angår kvægbesætninger vil blive forøget. Veldrevne besætninger med godt sundhedsniveau og god dyrevelfærd vil dog få færre rådgivningsbesøg, da de med deres høje velfærds-mæssige stadi har brug for en mindre rådgivningsindsats end de mindre veldrevne besætninger. Samlet set vurderer Fødevareministeriet dog, at der bliver tale om en højnelse af rådgivningsindsatsen.

Side 13

Afsnit 1: "... sikre en høj dyrevelfærd, optimal lægemiddelanvendelse..."

Hvad er optimal lægemiddelanvendelse og høj husdyrsundhed, høj dyrevelfærd? Begreberne er flyvske og betyder det under givne forhold eller skal det måles objektivt?

Fødevareministeriet kan oplyse, at begreberne skal forstås i sammenhæng med den konkrete besætnings aktuelle veterinære stadi.

Afsnit 2: "... forenkles kravene til optegnelser..."

Meget uspecifikt.

Fødevareministeriet er enig heri. De nærmere krav til optegnelserne vil komme til fremgår af de bekendtgørelser om sundhedsrådgivning, som skal udmønte intentionerne med veterinærforliget.

Afsnit 3 "... enhver anvendelse af bredspektrede antibiotika. (dvs. alt andet en simpel penicillin) til behandling af yverbetændelse hos kvæg skal udtages mælkeprøve."

Dette gælder allerede på nuværende tidspunkt i besætninger med NySr.

Fødevareministeriet er enig heri, men forslaget indebærer til gavn for fødevarer sikkerheden, at alle mælkeproducerende kvægbesætninger med sundhedsrådgivning bliver omfattet af dette krav.

Afsnit 4 "... Fødevareministeriets model for obligatorisk sundhedsrådgivning vil kunne implementeres med det nuværende antal praktiserende dyrlæger..."

Hvilken beregning ligger til grund for dette postulat?

Det er Fødevareministeriets vurdering, at de forudsatte flere rådgivningsbesøg og de færre sygdomsbesøg i besætningerne samlet set vil kunne varetages af et uændret antal dyrlæger.

Afsnit 5: ”- et betydeligt, generelt løft i dyrevelfærden i kvæg- og svinebesætninger,”

Den Danske Dyrlægeforening er uenig i denne vurdering, da

- en frigivelse af medicinen kan føre til forkerte/fejlslagne behandlinger og en væsentlig risiko for øget medicinforbrug/ikke optimalt medicinforbrug*
- overvågningen er baseret på få, ikke valide parametre*
- svækkelse af den veterinære rådgivningsindsats som følge af færre rådgivningsbesøg*

Fødevareministeriet mener, at det med hensyn til medicin drejer sig om administrative lettelser for både landmand og dyrlæge, hvilket efter styrelsens vurdering ikke indebærer risiko for øget medicinforbrug. Samtidig opgør Fødevareministeriet medicinforbruget halvårligt, således at skulle forbruget mod forventning stige, kan passende stramninger foretages til bremsning af forbrugsstigningen.

Endvidere mener Fødevareministeriet, at de valgte parametre (dødelighed og medicinforbrug) er velegnede til at bidrage til evaluering af besætningernes sundhedstilstand og niveau af dyrevelfærd.

Endelig bemærker Fødevareministeriet som nævnt ovenfor, at det samlet set er styrelsens vurdering, at rådgivningsindsatsen for så vidt angår kvægbesætninger vil blive forøget. Veldrevne besætninger med godt sundhedsniveau og god dyrevelfærd vil dog få færre rådgivningsbesøg, da de med deres høje velfærdsniveau har brug for en mindre rådgivningsindsats end de mindre veldrevne besætninger. Samlet set vurderer Fødevareministeriet herefter, at der bliver tale om en højnelse af rådgivningsindsatsen.

Side 15

Afsnit 5: ”... Fødevareministeriet, der skal vurdere de erhvervsmæssige kvalifikationer,...”

Hvorledes sikres de nødvendige kompetencer til at vurdere erhvervsmæssig erfaring/kvalifikationer?

Fødevareministeriet kan oplyse, at dette vil bero på en konkret vurdering af den pågældendes uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer.

Side 17

Afsnit 1: ”Konstateres således i Vetstat et unormalt lavt eller højt forbrug af lægemidler,...”

Hvad er definitionen på normalt/unormalt?

Fødevareministeriet kan oplyse, at dette beror på en konkret vurdering af besætningens lægemiddelforbrug i forhold til et gennemsnitligt forbrug i sammenlignelige besætninger.

Side 23

Afsnit 6: ”... medføre en betydelig besparelse for erhvervslivet.”

Det er selvmodsige at fokusere på en betydelig besparelse, når kravet er øget dyrevelfærd.

Efter Fødevareministeriets opfattelse vil der være tale om en tillægsgevinst i forhold til øget dyrevelfærd.

Side 25

Afsnit 3: "... yde bistand..."

Hvad betyder at yde bistand og i hvilke situationer?

Fødevareministeriet kan oplyse, at denne bistand vil bestå af tjenesteydelser, som ikke kræver veterinærfaglig indsigt.

Afsnit 5: "Det ene af de to rådgivningsbesøg under basismodulet vil dog kunne varetages af en rådgiver med en ikke-veterinær baggrund på vegne af en dyrlæge..."

"På vegne af" er en uheldig formulering, da dette tager dyrlægen i ed. Hvis besætningsejeren ønsker at benytte en mulighed for ikke-veterinær rådgivning skal det være på besætningsejeren eget ansvar.

Fødevareministeriet er enig i, at sådan form for rådgivning ikke bør ske på vegne af en dyrlæge, men alene på den pågældende rådgivers eget og landmandens ansvar. Bemærkningerne til lovforslaget er rettet i overensstemmelse hermed.

Side 27

Afsnit 4: "Den praktiserende dyrlæges faglige rådgivning forudsættes at skulle ske indenfor..."

Hvad skal en ikke-veterinær faglig rådgiver rådgive om?

Fødevareministeriet kan oplyse, at en sådan rådgivning vil kunne berøre f.eks. avlsforhold, fodring af dyr og indretning af stalde.

Afsnit 6: "...typisk 2 ½ år..."

Dette er ikke en typisk alder for malkekvæg.

Efter Fødevareministeriets vurdering er den typiske alder for kviers første kælvning ca. 2½ år. Bemærkningerne er præciseret i overensstemmelse hermed.

Side 28:

Afsnit 1 "... indgivelse af børstave..."

Er dette betingelsesfrit?

Som anført ovenfor, vil børstave indeholdende antibiotika blive omfattet af de generelle regler om landmænds ret til at behandle deres dyr med antibiotika.

Afsnit 8: "... allergipræparater eller appetitstimulerende stoffer kan blive omfattet..."

Hvilke allergi- og appetitstimulerende præparater er der tale om? Dette kan medføre symptombehandling (uden vurdering af differentialdiagnoser) til eksempelvis dyr, der ikke vil æde.

Fødevareministeriet kan oplyse, at det er op til den enkelte dyrlæge i den konkrete situation at afgøre, om allergi- og appetitstimulerende præparater skal anvendes og i og givet fald hvilke.

De specifikke indvendinger i høringssvaret fra Landbrug og Fødevarer og bemærkninger hertil

I bemærkningerne til § 1, nr. 7 (§ 14 i dyrlægeloven), angives de besætningsstørrelser, som ligger til grund for kravet om obligatorisk sundhedsrådgivning, hvilket for besætninger med kalve er 200 kalve. Dette bør øges til 500 kalve med henblik på ligeværdig besætningsstørrelse med de øvrige dyregrupper.

Fødevareministeriet finder ikke, at der er anført grunde, som kan begrunde, at den fastlagte besætningsstørrelse ændres fra 200 kalve til 500 kalve.

Allerede ved besætningsstørrelser på 200 kalve vil kalvene sædvanligvis være indkøbt fra kvægbesætninger med forskellig sundhedsstatus, hvilket medfører betydelig risiko for opståen af behandlingskrævende luftvejslidelser. Håndtering af disse sygdomsforløb forudsætter en veterinær rådgivningsindsats.

Af bemærkningerne til § 1, nr. 7 (§ 14 i dyrlægeloven), fremgår det, at indledende behandling med oxytocin til køer kan iværksættes af landmanden af hensyn til dyrevelfærden, da der ikke er fødevareresikkerhedsmæssige problemer hermed. Tilsvarende bør være gældende for kutan anvendelse af antibiotika for præparater uden tilbageholdelsestid.

Fødevareministeriet finder ikke grundlag for at imødekomme Landbrug og Fødevarers forslag, da en sådan anvendelse af antibiotika i f.eks. sprayform vil bidrage til spredning af antibiotika på dyr og miljø og dermed bidrage til at øge risikoen for udvikling af resistens.

Af § 2, nr. 5, (vedrører § 53, stk. 1, i lov om hold af dyr) fremgår det, at man ønsker at forenkle og tydeliggøre bestemmelserne om vederlag og erstatning. De nye regler medfører, at der vederlagsfrit kan ske aflivning af en række mindre dyr, ligesom mulighederne for udbetaling af erstatning i forbindelse med undersøgelse for medicinrester eller undersøgelse af, om der er foretaget ulovlig behandling begrænses. I den forbindelse er det vigtigt at understrege, at vederlagsfri aflivning og begrænsninger i gældende erstatningsregler medfører, at kontrolmyndighederne i øvrigt - og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet - nøje overvejer, i hvilket omfang aflivning overhovedet er nødvendig.

Fødevareministeriet er enig heri. Dette følger allerede af det almindelig gældende forvaltningsretlige princip om proportionalitet.

I lovforslagets § 3 foreslås ikrafttræden den 1. juli 2010. Dette er uddybet i bemærkningerne hertil, hvor det endvidere er angivet, at de af loven affødte bekendtgørelser først udstedes ultimo 2010. Tidspunktet for lovens ikrafttrædelse vedrørende obligatorisk sundhedsrådgivning bør fremrykkes således, at bekendtgørelserne vedrørende den obligatoriske sundhedsrådgivning kan træde i kraft senest 1. juli 2010.

Fødevareministeriet kan oplyse, at styrelsen vil tilstræbe, at de administrative regler om obligatoriske sundhedsrådgivningsaftaler kommer til at træde i kraft hurtigst muligt efter, at de nødvendige hjemler er tilvejebragt, og der har været gennemført en offentlig høringsproces. På den baggrund er det umiddelbart Fødevareministeriets opfattelse, at det næppe vil være muligt at sætte bekendtgørelserne i kraft før tidligst i efteråret 2010.

I Fødevareministeriets overvejelser vedrørende sanktionsniveau (afsnit 2.3.2) fastholdes det tidligere princip om, at bødestørrelserne er afhængige af bedriftens størrelse, og der angives vejledende bødestørrelser i lovforslaget. Der bør både ske en afkobling til bedriftsstørrelsen, ligesom bødestørrelser ikke bør fastsættes i loven, men alene på baggrund af domstolenes afgørelser.

Fødevareministeriet er ikke enig heri. Principperne for bødestørrelserne er allerede fastslået ved lov nr. 105 af 20. februar 2006 om ændring af lov om hold af dyr og lov om dyrlæger (Strafskærpelse), og den gennemførte afrapportering af strafskaerpelsesloven, der er omtalt i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 7.1.2. viser, at anklagemyndigheden og domstolene udmåler de sanktioner, som er forudsat i loven.

I forbindelse med Veterinærforliget blev der lagt op til en bedre koordinering af kontrollen på bedrifterne bl.a. gennem anvendelse af Plantedirektoratets personale i forbindelse med dyrevelfærdskontrollen. Denne koordinering af kontrollen bør udvides til også at omfatte andre kontroller, f.eks. kontrollen af mælke kvaliteten.

Fødevareministeriet kan oplyse, at det er korrekt, at kontrollen planlægges udvidet til at omfatte andre kontroller end velfærdskontrollen. Landbrug og Fødevarers forslag om at udvide kontrollen af mælke kvalitet vil indgå i Plantedirektoratets forventede kontrol med mælkeproducerende besætninger fra 2010.

De specifikke indvendinger i høringsvaret fra Danske Advokater og bemærkninger hertil

Den foreslåede nye bestemmelse i 53, stk.1, i lov om hold af dyr omfatter al prøveudtagning i henhold til loven og har til formål at skabe en mere overskuelig og klar retstilstand.

I sit hørings svar bemærker Danske Advokater vedrørende denne bestemmelse, at det kan give anledning til retssikkerhedsmæssige betænkeligheder, hvis en besætningsejer pålægges omkostninger til undersøgelser og eventuel aflivning af dyr som led i myndighedernes kontrol med lovens overholdelse med deraf følgende risiko for betydelige tab. Sådanne omkostninger bør afholdes af kontrolmyndighederne i hvert fald i de tilfælde, hvor der ikke findes noget at kritisere besætningsejeren for.

Fødevareministeriet deler ikke Danske Advokaters betænkeligheder. I lovforslagets særlige bemærkninger til § 2, nr. 4 (§ 52), er det således anført, at adgangen til aflivning i kontroløjemed – der også følger af den gældende bestemmelse og foreslås flyttet til § 53, stk. 1 - kun er nødvendig i særlige tilfælde. Aflivning af dyr kan således typisk undgås, idet tilsynsmyndigheden udtager blod eller mælkeprøver, ligesom prøver af urin, fæces eller hår kan forekomme. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at det i forbindelse med udtagning af en prøve er nødvendigt at aflive et dyr. Dette vil især gælde mindre dyr som f.eks. pattegrise, fisk og kyllinger. Baggrunden herfor kan dels være laboratoriets krav om at få tilstrækkeligt analysemateriale dels dyrevelfærdsmæssige hensyn. Der vil således normalt kun være ubetydelige tab forbundet med aflivning af et dyr i kontroløjemed.